

mene, at det ligger i, at det kan sendes direkte videre fra Frihavnen til et Toldsted ude i Provinserne og der klareres, inden det gaar til Købmandens Kasse, det er muligt, at det kan ske under Naas og Rulle. Men jeg vil dog sige, at man har foreslaaet, at der gives en Assistent til Ledelse af uberigtiget Gods, der fra Frihavnen henføres til Toldboden, københavnske Havnebidstrikker eller Sernbanestationen. Desuden har man foreslaaet 6 Betjente — det er for Hesten ligegeblidt; om det er 1 eller 2 eller 10; det vil sige: i denne Henseende ligegeblidt. Men der siges, at denne Fortoldning vist foregaar henfigtsmæssigere paa Københavns Toldbod, og der foreslaas en Forbindelsesledning ogsaa i denne Anledning paa 110,000 Kr. Det bringer mig i alt Fald til at spørge: Kan de Købmænd i Aarhus eller andet Steds, der købe Varer, som ere oplagte paa Frihavns territoriet, faa dem fortoldede paa Frihavns territoriet og saa faa deres fornødne Toldklaringsfejder og paa den Maade være fri for andre Ulemper, i Fald Varerne enten gaa til Aarhus, eller hvor de gaa hen i Riget? Efter hvad der staar her, har jeg den Opfattelse, at det ikke vil kunne lade sig gøre. Jeg mener imidlertid, at det vil være en overordentlig stor Ulempe for Virksomheden i Frihavnen og for de Handelsmænd, der handle med Fabrikater og Handlende, hvis Varer ere oplagte paa Frihavns territoriet, om en saadan Toldklarering ikke kunde finde Sted der, saaledes at de klareres ind i det Øjeblik, de kom udenfor Frihavns territoriet. Jeg skal henstille, hvor vidt det ikke turde være Meningen, det kunne vi drøfte noget nærmere. — Der var i Fjor ikke saa lidt Tale i Landstinget om, at der skulde være en Differentialtold, som skulde udligne den Forskel, der kunde være paa Tolden af fabrikerede Varer og Arbejder i Frihavns territoriet og udenfor. Tanken selv er jo ikke saa uforstaaelig. Man mente, det kom saa aldeles overraskende, da det blev fremsat fra Finansbestyrelsens Side, loffit var det i alt Fald, selv om det var forhindrende for Virksomheden i Frihavnen. Nu ser jeg, at det er løst saaledes i Lovforslaget, at der kun er visse Ting, man ikke maa fabrikere i Frihavns territoriet, Ting, som ere lavede af toldpligtigt Stof, men som indføres frit som færdige Varer, — her nævnes f. Eks. Bøgetryk o. s. v. — de maa slet ikke laves her. Det Spørgsmaal maa drøftes noget nærmere. Det var kun den ene af Siderne, men saa staar der — ikke i Lovforslaget, men i Overenskomsten under Nr. 8 —, den samme Tanke, som dukkede op

i Fjor; der staar der: „Driften er underkastet de Kontrolforanstaltninger, der fra Statens Side maatte blive værfatte saabel paa Terrænet som ved dets Grænser, til Bestyttelse af Toldintresserne, særlig herunder ogsaa Foranstaltninger til at hindre Fortæring af ufortoldede, toldpligtige Varer paa Terrænet“. Dersom altsaa en Spiser et Pund Sukker af det, der ligger ude paa Toldlageret, og som jo er toldpligtigt, men ufortoldet — om Forladelse, nu bliver det jo frit alle Steder, men jeg nævner det under de nuværende Forhold; naar nogen efter de hidtil gældende Bestemmelser spiser et Pund Sukker derude af det, der er kommet ind der, saa skal Tolden af denne Fortæring erstattes. Det forekommer mig, at det hele er noget for smaaligt, og jeg frygter for, at Toldsynsmændene skulle have for at passe paa, at ikke en eller anden gik ude i Kassehusene og puttede en Sveske eller noget lignende i Munden og spiste, vilde koste lige saa meget, som det. Toldvæsenet kunde tjene paa denne Skat paa Fortæring af toldpligtige Varer. Der er forskellige særlige Ting, der ere nævnte i Overenskomsten, som man naturligvis faar nærmere Kede paa. Det er ganske naturligt, at ikke alt har været færdigt nu til at lægges for, men man maa efter min Mening se nærmere paa, hvad Form dette faar, inden Loven udkommer. Paa mange Steder — jeg skal ikke opregne Antallet — hedder det, at Ministeren er bemyndiget til o. s. v. og saa her efter Loven til Anlæg af Sernbanelinier o. s. v. Alt dette vil rimeligvis blive Genstand for særlig eller speciel Underjøgelse, inden Grundlaget for en saadan Bemyndigelse bliver givet, i Forslag og Overslag under Sagens Behandling. Men der er et, som er omtalt, og det er et Stykke i § 3, nemlig det Stykke, hvor der staar, at det i Koncessionen bliver at fastsætte, hvor store Afskrivninger eller Henlæggelser til Reservecapital vil have at foretage, og Vilkaarene for en Afløsning, hvis man efter 25 Aar eller der ud over vil indkøbe Anlægget. Der tror jeg, at det er rigtig, som det ogsaa er nævnt, at en Bestemmelse indføres i Loven, og det er ikke Sædvane, at dette udelades af Love om Sernbaner, men det er efter min Mening meget let rettet, der staar jo nemlig en tydelig Bestemmelse i Koncessionens § 18, den kan jo indføres, om den findes henfigtsmæssig, og saa er den Sag ordnet. Hvis jeg maa udtale mig om denne Bestemmelse, og den er jo ingenlunde uvigtig, saa stønner jeg ikke rettere, end at den er henfigtsmæssigere for en saadan Afgørelse og Afløsning, end den vi i Reglen have i Sernbanelove. Den holder Parikurs som